

otrokom prijatelj, učitelj in voditelj.

(Priloga Vrtou.)

Štev. 12.

Ljubljana, dné 1. decembra 1895.

III. tečaj.

Držite ga, držite, da ne pade!

Zivel je mal deček, sirota brez očeta in matere. Sosedovi so ga iz usmiljenja vzeli v hišo, ker ni imel sorodnikov. Kljub svoji mladosti — bilo mu je komaj pet let — moral je pasti krave, a bil je vedno veselega lica, da-si je moral zgodaj vstajati in ni imel družega zajuterka, kakor kos črnega kruha.

Nekega jutra prihiti mimo pašnika po kolovoznem potu stara ženica. Deček jo vpraša: »Žena, kam pa tako hitite?« Ona: »K maši.« Deček se začudi: »Kaj pa je maša?« — Nihče ga ni poučeval v svetih resnicah. — Žena pravi: »Z menoj pojdi, boš pa videl.« »Kaj bom pa videl?« — »Ljudje bodo v cerkvi molili.« — »Kako bodo pa molili?« vpraša dalje mali radovednež. — »Z menoj pojdi, bodeš pa še ti molil«, odvrne zopet ženica, prime ga za ročico ter vede s seboj.

Po poti mu mora odgovarjati še na sto in sto vprašanj, predno dospeta do cerkvice. Tu deček še jedenkrat poprosi ženico, naj mu vendar pove, kako

bode molil, a ona kratko odvrne: »Kakor drugi, tako pa ti«, in med tem vstopita.

Deček poklekne zraven nje, sklene drobni ročici ter ponavlja v jedno mer: »Kakor drugi, tako jaz; kakor drugi, tako jaz!« in kar ne trene z očesom od oltarja. Ko pa pridejo mašnik do povzdigovanja in povzdignejo sv. hostijo, zakliče na ves glas: »Držite ga, držite, da ne pade!« Po sv. maši ga obsujejo ljudje in vprašajo, kaj mu je bilo; a on še bolj začudeno gleda, niso li videli malega deteta, katerega so mašnik kvišku dvignili in samo za prstke na nogah so ga držali. »Še nikoli nisem videl tako lepega deteta, kakor danes«, dejal je, a ljudje so naznanili to g. duhovniku, kateri so prevzeli nedolžnega dečka v svojo skrb. O, srečen deček, ki je videl v resnici, kar vidimo mi le v podobah belega kruha pri vsaki sv. maši. Kajti pri vsaki sv. maši je na naših altarjih tisti, ki je ležal v Betlehenskijh jaslicah kot ljubeznivo božje Detece. —ik.

D a r.

vigni roke, pridno moli,
Otrok zlati, sinček moj,
Sveti Nikolaj okoli
Hodi darovat nocoj.

Tu poklekнем ti pred vzglavje,
Môliva obá sedaj,
Da prinese ljubo zdravje
Tebi sveti Nikolaj.«

»In konjička rad bi tudi,
Mati, ali ga dobim?« —
»Zdravje po boleznih hudi,
Pa konjička tudi ž njim.«

»Mati, glejte to svetlobo,
Joj, kako je vse svetló . . .
Mož častit prihaja v sobo,
S sivo brado kot srebro.

Hihih! Kaj vidim, mati?
Konjič bel za njim skaklja,
Vodita na uzdi zlati
Lepa angelja ga dva . . .